

КРИЗА В НЕБЕТО

Стих за запаметяване: “Спасение на нашия Бог, Който седи на престола и на Агнето” (Откровение 7:10)

Наистина ли е възможно да се осъществи криза пред Божия престол? Дали проблемите в Небето са подобни на земните? Бог и човек по еднакъв начин ли реагират при недоразумения или бунт?

I. ГРЕХОПАДЕНИЕ В НЕБЕТО

А. Описание на събитието чрез пророк Исаия (14:4,12-15)

Нито един земен цар не е паднал от небето. Образността на възлизането на небесата, поставянето над ангелите и сядането на планината на събраните богове на север са все разпознати описания на божество в древния Близък Изток. Тук, в това “двойнствено” пророчество, ясно са изложени амбициите на Сатана.

Б. Описание на събитието чрез пророк Езекил (28:2,12-19)

Езекил описва едно съвършено същество в Едемската градина. То е украсено с всички видове скъпоценни камъни, които по-късно се намират на нагръдника на първосвещеника, и е представено като същество, на което е поверена ролята на засеняващ херувим при Божия трон. Но съвършеното същество се развращава поради “хубостта” си.

В. Въпроси за разискване

Винаги ли е явна човешката гордост? Възможно ли е тя да се покрие с дрехата на смиреността? Изобличението на високомерието може ли да бъде проява именно на високомерие?

II. ДЯВОЛЪТ И СВЕТЪТ

А. Князът на този свят (Йоан 12:31; 14:30; 16:11)

Адам наименува всички животни – демонстрира настойчивостта си над тях (Битие 2:19,20). Неговият статут ясен: той е владетел на Земята.

Когато Адам губи владичеството си, Сатана бързо запълва вакуума. Голгота възстановява привилегиите: човешката раса заедно с Адам и Ева ще царува с Бога през вечността като “царе и свещеници” (Откровение 1:6; 5:10).

Б. Претенциите на Сатана (Йов 1:6,7; 2:1,2)

Ходенето “насам-натат” в Писанието е знак на собственост. Когато Бог дава Земята на Авраам, Той му казва да “обходи дължината” ѝ (Битие 13:17). В известен смисъл Сатана парадирва като “богът на тоя свят” (2 Кор. 4:4). Представянето на Лукавия в първите две глави на Йов е паралел на случилото се в Битие 3. Сатана инициира проблемите в рая и след това оставя човешките жертви да понесат последиците.

В. Въпроси за разискване

Възможно ли е християнин да обикаля Църквата насам-натам и да се чувства горд собственик на изкупените Божии деца? Как би се проявило едно такова дело?

III. ОТКРОВЕНИЕ ЗА НЕВИДИМОТО

А. Война в небето (Откр. 12:7-9)

Понятието „война“ не бива да се измерва с земни аршини. Едно е ясно: два колектива воюват – побеждават „Михаел и Неговите ангели“. „Змеят“ е Дяволът (12:9), който загубва битката, която предизвиква.

Б. Три последици от Войната

1. Клеветник на Земята (Откр. 12:10-16)

Михаел е Христос, Когото Дяволът изкушава в пустинята: подновена е войната, този път на земна почва (Мат. 4 гл). Колкото до Църквата, тя и до днес търпи „Клеветникът на братята“, който справедливо или несправедливо клевети повярвалите и иска да причини болка на Бога поради тяхното несъвършенство.

2. „Видях Сатана паднал от небето“ (Лука 10:18)

Свидетелството на Господ Исус Христос не търпи възражения: Дяволът е изгонен от небето. Причината е неговата гордост (Лука 10:15-17).

3. Радвайте се: имената Ви са написани на небесата (Лука 10:20)

В. Въпроси за разискване

Възможно ли е да се приеме, че военните конфликти в света са проява на сатанинско господство? Може ли Дяволът да забие знамето на присъствието си именно на територията на Църквата, която претендира, че е изкупена от Христос и че живее само за Него? Обикаля ли Лукавият насам-натам из човешкото сърце и какви са последиците от този бунтовен марш?

IV. ВОЙНА ДО ПРИШЕСТВИЕТО

А. Война със съзнанието, че победата е вече извоювана (Йоан 16:33)

Спасителят побеждава Дявола и в небето, и на земята. Християните наследяват лавровия венец на Победителя – не го завоюват със свои сили. Това е тяхното насърчение: победата се дарява по благодат (Ефес. 2:8).

Б. Битката с Дявола се води с поглед към Спасителя (Евр. 12:1,2)

Героите на вярата (Евр. 11 гл.) показват *пример* за подражание, само Христос дава *сила* за благодатна победа над Злия и злото.

В. Въпроси за разискване

Какъв тип е битката между Дявола и човека днес? В момент на изкушение можем ли да се чувстваме победители? Ако паднем в грях, кой е начинът по който се завръщаме в борбата?

ВМЕСТО ОБОБЩЕНИЕ

„Човекът гледа своите действия, но Бог – неговите мотиви“ (Тома Кемпийски).

